35ste jaar. — Nr 34. Dinsdag 20 maart 1888.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt nº 37 39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **8** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN DEN 20 MAART.

Kiezingen van juni.

Vijf provinciën, te weten : Antwerpen, Brabant, Luxemburg, Namen en West-Vlaanderen, moeten in de kiezingen van 12 juni aanstaande hunne afvaardiging vernieuwen, zoowel in den Senaat als in de Kamer.

Van de 75 altredende Senators behooren er 23 tot de rechter- en 12 tot de linkerzij.

De aftredende Volksvertegenwoordigers, zijn 69 in getal, waaronder 64 konservatieven en 5 liberalen.

Zij zijn onder de verschillende arrondissementen verdeeld als volgt :

SENAAT

Brussel	8 lib.	
Leuven		2 kath.
Nyvel	2 lib.	
Antwerpen		4 kath.
Mechelen		2 id.
Turnhout		1 id.
Arlon-Virton	1 lib.	
Neufchateau		1 kath.
Marche-Batsnach		1 id.
Brugge		2 id.
Kortryk		2 id.
Veurne-Diksmude		1 id.
Oostende		1 id.
Roeselaere		1 id.
Thielt		1 id.
Ieperen		1 id.
Namen		2 id.
Dinant		1 id.
Philippeville	1 lib.	
Te samen	12 lib.	23 kath.

KAMER

Brussel	2 lib.	14 onafh.
Leuven		5 kath.
Nyvel		4 id.
Antwerpen		8 id.
Mechelen		3 id.
Turnhout		3 id.
Arlon	1 lib.	
Virton	1 »	
Neufchateau		1 kath.
Marche		1 id.
Batsnach		1 id.
Brugge		3 id.
Kortryk		4 id.
Veurne		1 id.
Diksmude		1 id.
Oostende	1 lib.	
Roeselaere		2 kath.
Thielt		2 id.
Ieperen		3 id.
Namen		4 id.
Dinant		2 id.
Philippeville		2 id.
Te samen	3 lib.	64 kath. en onafh.

Hof van assisen van Limburg.

De zittijd van het hof van assisen der provincie Limburg voor het eerste kwartaal 1888, is gisteren maandag te Tongeren geopend geworden onder voorzitterschap van den raadsheer Crahay.

Eene enkele zaak is aan de jury onderworpen geworden. De genaamde Bellefroid, ex-onderwijzer te Godscheydt, verscheen onder de beschuldiging van verkrachting (viol.) De jury heeft den betichte onschuldig verklaard van verkrachting, doch met 7 stemmen tegen 5 is hij plichtig verklaard van aanranding tegen de eerbaarheid.

Wanneer de stemmen der jury op zulke wijze verdeeld zijn, moeten de leden van het hof uitspraak doen. Het hof heeft zich gevoegd bij de meerderheid der jury en heeft den beschuldigde veroordeeld tot 7 maanden gevangenis.

Men meldt uit Maeseyck, 19 maart :

De Maas, die sedert lestleden zaterdag begon te stijgen, en lestleden maandag de hoogte van nagenoeg vier meters bereikt had, is sedert woensdag weer beginnen te vallen. Dit hoog water heeft hier andermaal eene onberekenbare schaê berokkend aan den landbouw.

Duitschland.

DE BEGRAVING VAN KEIZ R WILHELM.

Gedurende den geheelen nacht van donderdag werd de arbeid aan de versiering der straten van Berlyn, welke de stoet moest doortrekken, voortgezet, en zelfs werd er vrijdag morgend nog aan gewerkt. Het weer was vrij helder en koud, ongeveer 10 graden onder zero. Natuurlijk bewoog zich reeds sedert den vroegen morgend eene talloze menschenmenigte *Unter den Linden*.

Alle huizen waren met rouwvlaggen en draperiën versierd en aan de vensters elk hoekje met toeschouwers bezet. Op de hoeken en kruispunten der straten groote, met rouwvloers omkleede zuilen met ombulde pruisische adelaars. Ook de lantaarns waren met krip omhangen. Op elke twintig passen stonden stevige kandelabers, met hoog opvlammende fakkels. De weg, dien de stoet zal volgen, maakt inderdaad een grootschen, machtigen indruk.

Voor den Dom bij den ingang is een reusachtig beeld opgericht, dat eveneens met zwart doek is bekleed en Christus voorstelt, terwijl hij den zegen uitdeelt.

Op klokslag elf uur gaf de klok van den Dom het sein en weldra peerden de klokken van alle berlijnsche kerken hunne tonen aan het doffgeluid der Domklok. Terstond begon men met de torberedselen voor de plechtigheid.

Intusschen, terwijl de kerkelijke plechtigheid plaats vond, verzamelden zich de bedienden en hofbeambten des keizers op het plein voor het paleis. Daar werd de staatswagen in gereedheid gebracht. Acht paarden, elk door eenen bediende aan den toom geleid, trokken de koets, welke onmiddellijk na het einde van den lijkdienst voor den ingang gereed stond.

TE CHARLOTTENBURG.

De stoet houdt op de Luisenplatz stil. De ruiters stappen van hunne paarden, de ministers verlaten hunne rijtuigen en komen voor den lijkwagen plaats nemen. Daarna defileert de stoet voor het paleis, alwaar men aan een venster van het eerste verdiep keizer Friedrich III bemerkt, die bij het naderen van den lijkwagen zich diep nederbuigt.

De keizer bleef op die plaats tot wanneer de salvo's gelost waren; zijne blikken bleven gestadig op het mausoleum gevestigd. Langs de Dennendreef, die naar het mausoleum geleidt, dreef in welke Wilhelm I gaarne wandelde, stelden de soldaten van het eerste regement der lijfwacht zich in haag. In het diepe bemerkt men het klein grafgedenkteeken, waarin de overblijfselen berustend zijn van koningin Louisa en van Friedrich Wilhelm III.

Daar dit mausoleum te klein is om drie kisten te ontvangen zal de kist van Wilhelm I voorloopig op eene kleine katafalk geplaatst worden in de hall, die zich voor den Dom bevindt. Het mausoleum zal vergroot worden.

Voor het mausoleum wachten de prinsen der keizerlijke familie, de vorsten en vreemde prinsen. Men merkt hier prins Bismarck en maarschalk Moltke op, die uit hoofde van hunnen gezondheidsstaat in den stoet niet zijn kunnen gaan.

Het lijk wordt te midden der grootste stilte van den wagen genomen. Pastoor Kogel spreekt de laatste gebeden uit. Eene batterij geschut lost 101 kanonschoten.

Het is vier uur. De begravingsplechtigheid van keizer Wilhelm I van Duitschland is afgeloopen.

DE KEIZER VAN DUITSCHLAND.

Nu de oude keizer van Duitschland in zijn graf rust zal keizer Frederik III geheel op den voorgrond treden en mag men zich dagelijks in de dagbladen aan artikelen verwachten over zijnen handel, zijn streven, zijn staatkundig gedrag en zijn gezondheidstoestand.

Uit Londen bericht men van vrijdag, dat aldaar eene depeche uit Berlyn is ontvangen meldende dat sir Morell Mackenzie van alle kanten talrijke naamlooze brieven en zeifs onderteekende ontvangt, die doodsbedreigingen tegen hem bevatten. Keizer Frederik zou reeds bijzondere maatregelen hebben moeten nemen om zijnen geneesheer te beschermen.

De schrijvers van zulke brieven moeten waarlijk van alle verstand beroofd zijn. Wat zouden zij willen ? Dat enkel duitsche geneesheeren de keelziekte van den keizer behandelen ? Maar de engelsche doctor Mackenzie is de wereld door als specialiteit voor keelziekten vermaard ; keizer Frederik had hem dus niet mogen raadplegen ? Men late het toch aan den zieken, in wien hij het meeste vertrouwen stelt en men verbittere de dagen niet, die hij nog op aarde heeft te beleven.

Ziehier het bulletijn over den gezondheidstoestand van keizer Frederik, zaterdag door het duitsch Staatsblad afgekondigd : « De keizer is, niettegenstaande de ontroeringen der laatste dagen, zonder koorts en zonder vermoeienis. Het fluimen blijft nog zeer hevig en daaruit ontstaat de verhitheid, die de hoest veroorzaakt.

Frankryk.

Parys, 17 Maart : De klucht Boulanger is, zoo het schijnt nog maar aan haar begin. Volksoploopen hadden gister avond te Parys plaats. Meer dan 3000 manifesteerders en nieuwsgierigen stonden voor het bureel der *Cocarde*.

Een vaandel viel uit een der vensters, men raapte het op en trok er mede zingend door de stad ; de policie echter nam het hen af. Een van de redakteurs der *Cocarde* ging het terugeischen en stak het weer uit, onder het blijde geroep der omstanders.

Eene tegenmanifestatie heeft om 11 ure plaats gehad ; men riep *Weg met Boulanger !*

Parys, 17 Maart :

Generaal Boulanger heeft aan eenen opsteller van den *Figaro* verhaald, dat men zijnen oppasser had uitgekocht en belast hem te spieden ; zelfs had men hem opgelegd zijne papieren en brieven te stelen.

Zondag morgend is te Parys, rue des deux Ponts, een vreeselijk ongeluk voorgevallen. Zekere Busson, de huizen van eenen gemakput willende kuischen, had hij den deksteen opgelicht, eene ladder in den put geplaatst en wilde er in afdalen. Nauwelijks had hij eenige stappen gedaan, toen hij met eenen grooten schreeuw, verstikt in de diepte viel. Vier persoonen, die opvolgenlijk de andere wilden redden, zijn mede verstikt in de diepte gevallen. Bij de pogingen om de 5 lijken boven te halen werd een pompier insgelijks half verstikt ; later vernemen wij dat hij den maandag avond overleden is.

Het standbeeld ter eere van Parmentier, den grooten franschen landbouwkundige, te Neuilly-sur-Seine opgericht is zondag plechtig onthuld. Men weet dat de oprichting van Staatswege besloten. Het is een bronzen standbeeld ; op 't voetstuk leest men : « Aan Parmentier, de stad Neuilly. » Het beeld is door A. Gaudez uitgevoerd en stelt den beroemden man voor, terwijl hij met het ontleedmes in de hand een knolgewas onderzoekt ; hij heeft een zak aardappelen (die hij 't eerst in Frankryk invoerde en teelde) bij zich ; eene spade ligt aan zijnen voet.

Uit Boulogne wordt gemeld dat zondag avond drie personen door eenen trein gedood zijn. De heer Docquois keerde terug naar zijne woning, in gezelschap zijner vrouw en van zijn zoontje. Toen zij aan den overgang der statie van Neufchâtel over den spoorweg wilden gaan, werden zij omvergeworpen en allen verpletterd. De heer Docquois was 51 jaar oud, zijne vrouw 44 en hun zoontje Jules 12 jaar. Het is door de hevigheid van den storm dat zij de waarschuwingen van den bareelwachter niet gehoord hebben.

De *Petit Journal* van gisteren geeft onder den titel : « wanorders van Arles » het volgende verhaal : Eene ware anti-italiaansche betooging heeft de lijkplechtigheden van twee zouaven, slachtoffers der Italianen, gekenmerkt. Gisteren avond, om 6 ure, trachtte de overheid den omtrek van het stadhuis te doen ontruimen, zonder er in te gelukken. Meer dan 10,000 personen eischten het hoofd der gevangenen. Te middernacht kwamen 400 man van het 25e jagers te voet op de plaats, en deden ze met groote moeite ontruimen. De gevangenen werden in een fourgon der jagers gebracht, die alle moeite doen om ze tegen de wraak des volks te beschermen.

Het volk juicht de zouaven toe, voor de kazerne die zij niet mogen verlaten, en roept : Laat hen vertrekken om zichzelven te wreken. Leve de zouaven !

De wagen rijdt echter naar de statie, maar men werpt steenen op den weg en men kan slechts met moeite voornit op het oogenblik dat de gevangenen in den trein moeten stijgen ; er wordt hevig gestooten en een Italiaan is bijna verworgd. Verscheidene personen werden in het gevecht gekwetst.

Dezen morgend hebben zich de werklieden in massa naar de dijken der Rhône begeven, waar Italianen werken ; met schuppen en houweelen gewapend deden zij eenen verschrikkelijken aanval. Een der Italianen was half dood ; al de anderen werden weggejaagd. De ondernemer heeft beloofd geene Italianen meer aan te nemen.

De lijkplechtigheden hebben ten 10 ure plaats gehad en meer dan 20,000 personen waren aanwezig. Om een gedacht van de genegenheid des volks jegens de slachtoffers te geven, is het genoeg te zeggen dat het in eenige uren 1600 fr. voor de lijkplechtigheden stortte.

Al de burgerlijke en militaire overheden, alsook de geestelijkheid, volgden den stoet, die tusschen 800 soldaten voorbijtrok. Kapitein Pellie heeft het volk voor zijne genegenheid jegens het leger bedankt, en een hevige schreeuw *weg met Italie !* steerg op het kerkhof uit h t volk op.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel :

Een policieagent moest, donderdag als getuige, voor de korrektionneele rechtbank van Brussel verschijnen. Hij verscheen er in burgerkleeding. Met veel zorg legde hij zijnen nieuwen hoed, een *Trois-François*, aan een van de vensters der zaal. Groot was de verwondering van den man, toen hij, na zijne getuigenis te hebben afgelegd, eenen ouden en bemodderden hoed vond in plaats van zijnen nieuwen ! De dief loopt er nog altijd. De policieagent is zonder hoed naar huis gegaan. Hij had niets dan verwenschingen voor de dieven die, zelfs in het gerechtshof, komen stelen.

— VANDERZANDE ONTSNAPT. — Men heeft Vanderzande in handen gehad, doch slechts eenige oogenblikken, want de beruchte dief wist dadelijk een middel te vinden om te ontsnappen. Het is niet te Brussel maar te Namen dat zulks heeft plaats gehad. De brusselsche policie was te weet gekomen, dat Vanderzande in de statie van Boitfort, den laatsten trein genomen had naar Namen.

Rond half elf werd door de brusselsche policie een telegram aan die van Namen gezonden, met verzoek den schelm in hechtenis te nemen bij het uitstappen van den trein. Dadelijk werd een policie-officier van Namen naar de statie gezonden. Ten 11 u. 57 m. stapte Vanderzande inderdaad uit den trein in die statie, vergezeld van eene jonge en nette juffer, waarvan men den naam niet kent.

De policieofficier naderde het koppel en verzocht het hem dadelijk naar het handbureel van policie te willen volgen. Doch op het statieplein gekomen, weigerde de juffer den policieofficier te volgen en deze, om haar daartoe te dwingen, wilde haar bij den arm grijpen, toen eensklaps Vanderzande, welke twee handkofferkens droeg, een dezer met zooveel geweld in het aangezicht van den policieofficier slingerde, dat deze achterover ten gronde viel. Door den slag van het kofferken werd hij v ij erg in het aangezicht verwond. Onmoedig te zeggen dat Vanderzande van deze gelegenheid gebruik maakte om de plaat te poetsen. In een oogenblik was hij in de duisternis verdwenen en de opzoekingen later in den avond in de verschillige hotels der stad gedaan, hebben geenen uitslag opgeleverd. De juffer, die Vanderzande in zijne vlucht niet volgen kon, werd naar het policiebureel gevoerd, waar zij het overige van den nacht heeft doorgebracht.

Door den policiecommissaris ondervraagd, beweerde die juffer geene inlichtingen te kunnen geven over den persoon die haar vergezelde. Zij kent enkel zijnen voornaam en weet niet wat zijne bestaanmiddelen zijn. Indien Vanderzande met de wegen bekend is, zal hij in eenige uren tijds de franse grenzen kunnen bereiken langs Givet.

— BELGISCHE SPOORWEG IN MAROKKO. — Het is wel besprekenswaard, hoe men er toe gekomen is, eenen spoorweg met volledig materieel aan den sultan van Marokko ten geschenke te geven. Klein geschenken onderhouden de vriendschap, zegt het spreekwoord ; maar een spoorweg is waarlijk zoo een klein geschenk niet. Het gouvernement had 6000 fr. beschikbaar. Dit was echter niet genoeg voor het geschenk dat men den sultan van Marokko had toegedacht, daar men er sterk aan hield, hem iets te bezorgen dat een groot gedacht van de belgische nijverheid in dat land kon doen geven.

Maar een fabrikant van Bergen nam op zich eene kleine locomotief met rijtuig, staven en dwarsliggers te leveren en de kosten, die hooger zouden rijzen dan de beschikbare som, te zijnen laste te nemen. Daar nog niet mede te vreden, nam hij ook het plaatsen van den spoorweg te zijnen laste en zond zijnen schoonzoon en eenen meestergast mede om dit werk te regelen en te bewaken. De spoorweg werd langs Antwerpen verzonden en was reeds ter plaats aangekomen toen het belgisch gezantschap er aankwam. Zoo geraakte de spoorweg spoedig geplaatst en kon hij zijne eerste proeven afleggen, onder de oogen van den sultan en in het bijzijn van de belgische gezanten.

— De policie was verleden zondag den koning te rijk. Contesenne was aangehouden te Leuven en door de leuvensche policie. Maar de vreugde duurde niet lang, toen men ontdekte dat men de hand had gelegd op eenen student, die zich zoo goed had gegrimeerd en verkleed, dat men hem voor den beruchten dief had gehouden.

— Men meldt uit Antwerpen :

Binnen een paar maanden zal het 25 jaren geleden zijn, dat de heeren Jan De Laat en Victor Jacobs voor de eerste maal tot volksvertegenwoordigers van Antwerpen werden gekozen. Onafgebroken hebben zij het arrondissement Antwerpen te Brussel vertegenwoordigd gedurende 25 jaren, als afgevaardigden der meetingpartij.

Wij vernemen dat het plan bestaat in den loop der maand mei het 25jarig jubeifeest van deze twee Volksvertegenwoordigers plechtig te vieren. Eene kommissie van 5 leden is met de inrichting daarvan gelast.

Uit eene zeer vertrouwbare bron wordt ons medegedeeld, dat de heer Jan De Laat, met de aanstaande kiezing voor de Kamers, zich niet meer zal laten voordragen, om reden van gezondheid.

— De veiligheidspolicie heeft dinsdag eene gewichtige aanhouding gedaan te Rysel. Op bericht van de belgische overheden waren twee agenten op zoek gegaan en het duurde niet lang of zij ontdekten in eene gegrimeerde kamer der rue Vieux-Faubourg, eenen belgischen soldaat, Jos. Van Houten, van het 4e lansiers, in garnizoen te Doornik. Deze lansier werd in hechtenis genomen, evenals zijne minnares, Irma Demarque, eene maaister van 18 jaar oud.

Misbruik makende van 't vertrouwen van zijnen kapitein, waarvan hij ordonnans was, had Van Houten het goed gevonden verleden maandag te deserteeren, eene som medenemende van 1200 fr. aan den officier toehoorende.

De wittebroodsdagen van dit koppel zijn niet van langen duur geweest. Na de vervulling der gebruikelijke formaliteiten zal de dief aan de belgische overheden uitgeleverd worden.

— Men meldt uit Charleroi, 16 maart :

Gisteren morgend heeft men, nabij de spoorwegbrug, tusschen Jumet en Gosselies, h t lijk gevonden van eenen treinwachter. Men denkt dat die ongelukkige den vorigen avond zal van den trein gevallen zijn ; nogtans is op zijn lichaam geen spoor van verwonding te vinden. Het is ook mogelijk dat hij schelijk gestorven is toen hij langs heen den spoorweg te voet wilde huiswaarts keeren. De ongelukkige is een zekere Edmond Baillet, ongehuwd, woonachtig te Marcinelle.